No. 19. 1823.

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 10 MEI.

B E K E N D M A K I N G.

BURGEMEESTEREN der Stad BREDA, hebben ontvangen van Zijn Ed. den Heer Referendaris, Gouverneur der Provincie *Noord Braband*, een mandement van den 24 April 1823, waarbij, ten gevolge Zijner Majesteits besluit van den 24 Januarij 1823, n°. 29, de aanslag dezer Stad in de Grondbelasting over den jare 1823, in hoofdsom is bepaald, wegens de Gebouwde Eigendommen, op dertien duizend, acht honderd dertig Guldens. — Zullende boven en behalve dezen aanslag, nog worden ingevorderd, tot goedmaking der niet inkomende posten, der kosten van administratie en regtspleging, mitsgaders van het cadaster, 26⅔ ten honderd, en voorts de additionele percenten ten behoeve der Gemeente geheven wordende, de buitengewone belastingen, bij bijzondere besluiten toegekend, de herbelastingen, en het perceptie loon van den Ontvanger.

BREDA, den 5 Mei 1823.

J. C. VAN NAERSSEN, *vt.*

Ter ordonnantie van dezelven;

De Secretaris der Stad,

OUKOOP.

S P A N J E.

MADRID den 24 April. Een ieder vertrekt of maakt zich gereed om te vertrekken. Als de Franschen hier komen, zullen zij geen mensch meer vinden, die, in zijne soort, eenige aanmerking verdient, van welken kring of denkwijze zij ook anders waren. In alle steden verwijderen zich niet alleen de zoogenaamde Constitutionelen, maar ook bijna alle anderen personen van eene tegen overgestelde denkwijze, op de aannadering der Franschen. Het schijnt het aangenomen plan te zijn om de franschen, mits betalende, zoo als zij doen, het land te laten intrekken.

MADRID den 24 April. Van Sevilie verneemt men, dat de Cortes er den 21sten eene voorbereidende zamenkomst moesten houden en den 23sten hunne zitting zouden openen. Men beschouwde als zeker, dat het tegenwoordig ministerie zou aftreden, maar verwachtte dat het vervangen zou worden door bekwame en aan de zaak der vrijheid verknochte mannen.

Tot heden toe maakt Graaf *d' Abisbal* geene toebereidselen tot zijnen aftogt, schoon men hem even min ernstige maatregelen ziet nemen tot verdediging der hoofdstad, of zelfs tot vertraging van 's vijands aanmarsch. Den 20sten heeft hij eene groote revue over de omstreeks van bij Madrid gekantonneerde troepen van het 3e korps gehouden. Kort te voren is het korps der invaliden en de nationale garde ontwapend, hetzij om de troepen van derzelver wapenen te voorzien, hetzij om geene tegenwerking te ontmoeten van den kant eener manschap, meer dan de staande armee verbonden aan de plaats, waar zij zich bevindt, of ook wel blootelijk om deze wapenrustingen niet de buit der vijanden van den staat te doen worden. Den 19den begon de artillerij, welke men uit de tuighuizen van Segovia naar het zuiden voert, te Madrid aan te komen. Twee dagen vroeger was er de politieke chef van Burgos met eenige andere overheids personen gearriveerd. Vele lieden maken zich gereed om den Graaf *d' Abisbal* te vergezellen, en men gelooft dat de stoet, waarmede hij Madrid verlaten zal, uit niet minder dan twintig duizend menschen bestaan zal. Intusschen schijnt het zelfs niet zeker werwaarts, of naar Andaluzie of naar Estramadura, hij zijnen weg zal nemen. In alle deze onzekerheden beginnen reeds zijne vijanden, of die der constitutie, geruchten te verspreiden, waarbij de volharding van dien generaal verdacht gemaakt wordt. Men mag echter gelooven, dat hij een der genen is, die zich van eene verandering der zaken het geringste voordeel beloven kunnen.

De keus der leden van de koningsgezinde junta, en inzonderheid van een hunner, heeft verbittering en bezorgdheid tevens gewekt; eene stemming, welke door het bekend worden hunner proclamatie niet verminderd is.

Den 11den zijn inderdaad eenige Staats gevangenen, waaronder Graaf *Castro Torreno*, door achteloosheid, vrees of ook door opzettelijk toedoen hunner wachters ontsnapt; men had te voren gezegd, dat het oogmerk was, alle soortgelijke gevangenen naar Aranjuez te voeren.

De politieke chef der provincie heeft weder eene volkssocieteit, die van *San Fernando*, doen sluiten.

De *Universal* meldt, dat Kolonel *Jaureguij*, onderrigt dat de Franschen voornemens waren eene landing te doen te Lequeitio, met zijne kolonne derwaarts rukte, 200 man, welke hij reeds geland vond gevangen maakte, en de overigen dwong de wijk te nemen.

DUITSCHLAND en Aangrenzende Rijken.

BERLYN den 1 Mei. Eergisteren avond is Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, benevens Hare K. H. Prinsesse *Marianne*, hoogstderzelver dochter, in den besten welstand alhier aangekomen, en deze nieuwstijding heeft de vreugde onder onze Koninklijke Familie verspreid. Hare Majesteit en K. H. zijn afgestapt aan het Paleis der Nederlanden.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 4 Mei.

Telegraphische Berigten.

[overgebragt van Bajonne den 4 Mei 1823, des avonds]

Vittoria den 2 Mei, 7 ure des avonds.

De voorhoede van den Generaal *Molitor* heeft zich op Fraga begeven.

Het Koningsgezind garnizoen van Mequinenza heeft het fort en de stad Alcaniz doen bezetten.

Ballesteros is van Catalojud op Daroca teruggetrokken.

Onderscheidene koningsgezinde Bataillons organiseren zich te Saragossa.

— Den 25sten der verledene maand zijn verscheidene zware, tot het beleg van St. Sebastiaan bestemde stukken geschut, op vrachtwagens, door Pau gekomen.

Z. K. H. de kroonprins van Savooije, prins van Carignan, heeft bij Z. K. H. den hertog van Angoulême aanzoek gedaan, om als vrijwilliger aandeel aan den veldtogt te mogen nemen.

N E D E R L A N D E N.

AMSTERDAM den 30 April. De aanvankelijke werkzaamheden, ten oogmerk hebbende, in ons Vaderland, een *genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen* tot stand te brengen, zijn reeds met den besten uitslag bekroond, en van alomme mogen de oprigters de treffendste blijken van goedkeuring, medewerking en deelneming ondervinden.

De Gouverneurs veler Provincien en andere magistraatspersonen, de besturen over de gevangenissen, de professoren aan de hooge en doorluchtige scholen, en een groot aantal mannen van naam, rang en verdiensten, beijveren zich, als om strijd, ten einde eene zoo weldadige inrigting, door de meest gepaste middelen, te bevorderen.

Ook de ingezetenen in de steden en de bewoners der dorpen, van welken rang en stand, jaren en kunne, leggen de treffendste gezindheden aan den dag, en zelfs kinderen brengen gaarne het hunne toe ten nutte van ongelukkige gevangenen, terwijl hier en elders de bedienaren van den godsdienst, in hunne openbare gebeden, den zegen des Hemels over deze onderneming afsmeeken.

Onze Nederlandsche vrouwen en dochters wedijveren, nevens elkanderen, inteekenlijsten te verzoeken en dezelve, ter deelneming, aan te bieden. Het nog aanhoudend in omloop zijn der lijsten maakt het, voor als nog onmogelijk, het juiste getal inteekenaren op te geven; dagelijks komen dezelve bij de oprigters in; de een met 9, de tweede met 13, de derde met 16, de vierde met 26 inteekenaren voorzien; dagelijks hernieuwen zich de aanvragen om ontwerpen en inteekenlijsten, zelfs naar de afgelegendste oorden des Rijks.

Het ontbreekt mede niet aan aanzienlijke giften van 13, 25 en 50 gulden, mitsgaders aan aanbiedingen van geldelijken bijstand, waar dezelve noodig mogt bevonden worden; en de voorbeelden van hen, die voor *twee* en meer, zelfs voor *tien* aandeelen 's jaars, hebben ingeschreven, zijn voorhanden.

Dit voorloopig en algemeen berigt, hetwelk wij, met het grootste genoegen, mededeelen, zal, voorzeker, de aangenaamste gewaarwordingen opwekken bij elken menschenvriend, en bijzonder bij het *zeer groot aantal van hen, welke*, nevens de oprigters, *zoo krachtdadig medewerken* om, in deze zaak, het goede te bevorderen. Terwijl de voorbeelden van zoo veel goeds en loffelijks den weldadigsten invloed zullen oefenen op elk welgesteld gemoed, en alzoo nog velen winnen voor eene zaak, die waarlijk der oplettendheid en behartiging van den menschenvriend allezins waardig is.

BREDA den 9 Mei. De nieuwspapieren der Zuidelijke Provincien zijn vol van alle de eerbewijzingen, welke aan onzen dierbaren Koning, vergezeld van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, bij hoogstderzelver reize, worden betoond.

Deze ondubbelzinnige blijken van liefde en verknochtheid strekken tot eer van deze onze zuidnederlandsche landgenooten en zijn tevens de aangenaamste belooning voor alle de zorgen door onzen Koning, tot aller heil, onafgebroken aangewend.

Tegen den 11 wordt Z. M. te *Antwerpen* gewacht, alwaar groote toebereidselen tot een luisterrijk onthaal worden gemaakt. — Het programma der feestviering leze men in het *Journal d'Anvers* van Woensdag ll.

— De verjaardag van den geboortedag van H. K. H. Prinsesse *Marianne*, is heden, alhier, behalve door het uitsteken van vlaggen, ook door eene *groote parade* gevierd.

— Dezen nacht heeft alhier een zware storm gewoed. Sommigen meenen dat omtrent te 2 uren, er eene schudding, naar eene aardbeving gelijkende, hebbe plaats gehad.

(*Het vervolg op den kant van deze bladzijde*)

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 9 Mei 1823.

		Gl.	*Cs.*
Het Mudde Tarwe		*f* 7:	89
——— Rogge.	*Oude*		
	Nieuwe	6:	94
——— Gersr (winter).		00:	00
——— Boekweit		5:	58
——— Haver		00:	00
Fijn Tarwe Meel of Bloem Ned. pond.		00:	28
Grof ——— idem		00:	14
Boter idem		00:	72
Zand Aardappelen (Vat of Mudde		2:	00
't ½ Ned. pond Fijn Tarwe Brood		00:	14
De 1 ——— Grof. idem.		00:	14
De 1 ——— Boekweit		00:	18
De 3 ——— Rogge Brood		00:	30
Het Ned. Pond Rundvleesch		00:	40
——— Kalfsvleesch		00:	44
——— Schapenvleesch		00:	46
——— Versch Varkenvleesch		00:	50
——— Gerookt idem		00:	70
Het 500 pond Hooi		15:	00
Het 1000 Eiken Telhout		21:	70
——— Doof Hout		11:	60
De Kar Spaanders		00:	00
——— Struiken		00:	00
De 100 Mutsaard		21:	60

(30 in 't last.)

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ

ZESDE KLASSE.

1ste Lijst. No. 8766, eene premie van *f* 1250.

2de Lijst. No. 5440, 19996, 17096, ieder een prijs van *f* 1000.

3de Lijst. No. 4247, eene premie van *f* 2000, No. 27160, een prijs van *f* 80,000, No. 13097, eene premie van *f* 2000.

4de Lijst. No. 22512, een prijs van *f* 1000, No. 17399, eene premie van *f* 2500, No. 32953, een prijs van *f* 100,000 No. 26829, eene premie van *f* 2500.

5de Lijst. No. 8290, een prijs van *f* 1000.

6de Lijst. No. 30837, 9626, ieder een prijs van *f* 1000

MENGELINGEN.

Beloofden wij, in ons vorig N°. van den 3 dezer, onzen lezeren een waarachtig berigt mede te deelen van het voorgevallene, op den weg van *Brussel* naar *Namen*, bij *Waterloo*, met een' onzer *Volksvertegenwoordigers*; thans haasten wij ons, om aan die belofte te voldoen.

In de maand Februarij dezes jaars, bevond zich, behalve meer andere passagiers, op de *diligence*, welke op vastgestelde uren, van *Brussel* naar *Namen* rijdt, een zeker wel bekend persoon uit de laatst genoemde provincie, die wegens dezelve zitting heeft in de tweede Kamer der Staten Generaal, en alzoo een' post bekleedt, welke hem de verpligting oplegt, om, op alle mogelijke wijzen, voor de belangen des Nederlandschen volks te zorgen; een post, welke nimmer kan, of althans nimmer *behoorde* opgedragen te worden, aan zulke personen, van wier braafheid, welwillendheid en getrouwheid, zoo wel het Gouvernement, hetwelk met hen handelen moet, als de Natie, welke zij vertegenwoordigen, niet volkomen overtuigd is. — Het reisgezelschap naderde de velden van *Waterloo*, welke men, op de vermelde route, passeren moet. Het is bekend, dat men aldaar, gelijk op meer andere wegen in Zuid-Nederland, dikwijls geheele troepen van arme kinderen aantreft, die, om een aalmoes te bekomen, meestal de reizigers met een *vivat* begroeten, hetwelk nu eens onzen Koning, dan dien van Frankrijk of van Engeland gelt, al naar mate zij de vreemdelingen voor Hollanders, Franschen of Engelschen aanzien, wier milddadigheid zij door deze kreeten zoeken op te wekken. Op dien tijd evenwel lieten zij onophoudelijk het geroep: *Vive Napoleon II!* hooren: een geroep, hetwelk elken regtschapen nederlander, vooral in de nabijheid van *Waterloo*, met verontwaardiging vervullen moet! Evenwel schenen die kinderen te bemerken, of te weten, dat deze kreet aan den zich in de diligence bevindende volksvertegenwoordiger hoogst aangenaam was; zij gingen dus onophoudelijk voort met te roepen: *Vive Napoleon II!* tot geen gering genoegen van den bedoelden persoon, die, ten blijke van zijne tevredenheid deswege, hen met stem en gebaren aanmoedigde, en nog allermeest door hun geldstukken toetewerpen; niettegenstaande hij zeer wel bespeuren kon, dat dit schandelijk tooneel zijnen reisgenooten zeer mishaagde. Doch dit was het niet alles. Toen hij geen geld meer had, riep hij den kleinen bedelaars toe: „ gaat nu heen! ik heb geen geld meer; maar ik kom donderdag „ terug; maakt dan dat gij hier zijt, en gij zult meer hebben. — Hij scheen bijzonder met deze kinderen bekend te zijn; want hij vroeg hen, met name, naar sommigen hunner, welke thans afwezig waren. Zich vervolgens tot zijne medereizigers wendende zeide hij, met eene houding van zelfsvoldaanheid: *ziedaar mijne Kweekelingen*! (*elèves*) (daar het meer dan onwaarschijnlijk is, dat de heer DE S. de opvoeding dier kinderen bekostigt; want dan zou hij er al zeer slecht voor zorgen door ze te laten bedelen; kunnen wij bij dit woord nergens anders aan denken, dan aan de aankweking van zulke gevoelens omtrent ons Gouvernement en dat van *Napoleon*, als sommigen meenen, dat hij zelf koestert.)

Ziedaar, lezers! kortelijk de bedoelde daadzaak, zoo als dezelve in het *Journal de Bruxelles, de Mecredi 9 Avril* 1823, *N°.* 99, openlijk is bekend gemaakt. Indien men nog twijfelen mogt, wie eigenlijk de persoon is, die op deze wijze zijn karakter openlijk heeft ten toon gesteld, dit wordt duidelijk door een' brief, te dezer zake, van den Ridder en Protestantschen Predikant te *Brussel*, D°. H. PAUW, geplaatst in het bovenvermelde dagblad van den 27 April, in welken zijn Eerw. onder anderen, in de nederlandsche taal schrijft: „ voor het overige vind ik het niet goed, „ en achte mij ook niet verpligt in dit blad te zeggen, dat het de „ heer DE STASSART geweest zij, die de kreet van *vive Napoleon* „ *deux* (kreet welke in mijn bijzijn door eenige jonge bedelaars *bij* „ *aanhoudendheid* werd aangeheven) met geld aangemoedigd en „ beloofd heeft, bij zijne terugkomst met den postwagen (die op „ den door zijn ed. genoemden dag, des voormiddags, van *Namen* „ zoude afrijden) hen op nieuw te zullen beloonen. Ik zal, daar- „ toe opgeroepen wordende, ter plaatse, waar zulks behoort, „ mij deswege verklaren." — Uit een ander gedeelte van dezen brief schijnt ook te blijken, dat het niet voor de eerste reize is, dat dit ergerlijk tooneel heeft plaats gehad.

Ofschoon het, in den eersten opslag ongeloovelijk moet voorkomen, dat een *volksvertegenwoordiger*, een man, dien men onder de fatsoenlijke klasse moet rangschikken, zich zoo ver kan vergeten, dat hij de beschaafdheid geheel uit het oog verliest, en, onbeleefd, kreten doet aanheffen, welke hij weet, dat zijn reisgezelschap moeten ergeren; dat hij gevoelens van liefde en eerbied openlijk tracht aan te kweeken voor een geslacht, van hetwelk ons Vaderland zoo onuitsprekelijk veel heeft moeten lijden, en hetwelk, zich weder onmatig verheffende, andermaal eene oorzaak van jammer en ondergang voor Europa en voor ons Vaderland zou kunnen worden; zoo houdt echter dat ongeloofelijke op, indien men bedenkt, dat het de gewezen Prefect van het Departement der Monden van de Maas, de Baron DE STASSART is, wiens edele daden en gevoelens, in den *Haag*, en in de geheele Provincie Zuid-Holland, nog in waardige geheugenis zijn, en niet ligt vergeten zullen worden.

Over het geval voor handen zouden velerlei aanmerkingen en bespiegelingen kunnen gemaakt worden, doch om niet langwijlig te zijn, gaan wij dezelve voorbij, en veroorlooven ons slechts eenige vragen te doen: zijn de wetten, welke hen, die oproer stooken of trachten aan te kweeken, met straf bedreigen, niet op volksvertegenwoordigers toepasselijk? — Zou het *straffeloos* aanheffen, en aanmoedigen, van den kreet *vive Napoleon II!* op *Nederlandschen bodem*, niet euvel kunnen opgenomen worden door het *Fransche* Gouvernement, (hetwelk, blijkens de spaansche zaken, op dergelijke dingen zoo naauwlettend schijnt) en het *onze* onaangenaamheden kunnen berokkenen? — Wat zou het lot geweest zijn van DE S. indien hij onder het gebied van zijnen vorigen meester *Napoleon* zoodanig had gehandeld? Hoe heeft de prefect zelf zich gedragen omtrent dezulken die zoogenaamde oproer kreeten aanhieven? — Is het wel zoo onbeduidend, als het schijnt, van liever lede der lagere klasse gevoelens in te boezemen, welke eene strekking hebben, om verandering van Gouvernement te doen verlangen? (Men herinnere zich de dagen der Fransche Revolutie, en ook die van 1795 in ons vaderland.) Eindelijk, vragen wij, niet, is het regtvaardig, is het billijk, maar slechts is het betamelijk, dat iemand, die openlijk blijken geeft, de oprigting van een Gouvernement in ons Vaderland te wenschen, hetwelk met het waar belang des volks strijdig moet geoordeeld worden, Volksvertegenwoordiger is *in Nederland*?

Hoe men ook meenen moge, deze vragen te moeten beantwoorden: wij wenschen den heer DE S. geluk, dat hij niet in Frankrijk woont: daar zou het met hem misschien spoedig zijn: *empoignez moi Mons. de Stassart*. Zoo het daar nog maar bij bleef! en met zulk een vertegenwoordiger wenschen wij onze Natie . . . . . . geduld! . . . . . . tot dat . . . . !

Nu, wie weet wat de man nog wordt. Onlangs is hij door den Koning van Zweden tot Ridder van de *Noordstar* benoemd. Gaat hij zoo van waardigheid tot waardigheid voort, dan zou hij ook nog Ridder van de *Noorderzon* kunnen worden. Althans zijne Eclipsering uit *'s Hage* in 1813 bewijst, dat hij niet geheel onwaardig zou zijn in die orde te worden opgenomen.

AAN ZEKER IEMAND.
Met eene vreemde Ridderorde beschonken wordende.

Zet dan een uitheemsch vorst,
Een eermerk op uw' borst
Hij heeft zijn doel gemist,
En zeker zich vergist,
Het hoort, gelijk elk ziet,
Van acht'ren, maar van voren niet.

ADVERTENTIEN.

(*Het vervolg op de kant van deze bladzijde.*)

Gedrukt te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.